

емоційно-вольових комплексів в структурі особистості, є інертним, зберігається як поведінковий фактор достатньо довгий час.

5. Правоохоронна дисфункція. Нарешті не можна також не вказати й на криміногенне значення послаблення функціоналу правоохоронної системи, зменшення присутності патрульної поліції на автошляхах та й загалом у населених пунктах. Це формує сигнальну систему безладдя й соціальної неупорядкованості. Вплив останніх на прийняття рішення про порушення соціальних норм, в тому числі й правопорушення вдало описаний широковідомою аналітичною схемою, репрезентованою Дж. Уілсоном та Дж. Келлінгом в теорії «розбитих вікон».

Крім того варто визнати і те, що зниження ризику викриття правопорушень завжди виступає обумовлюючим їх чинником. В цьому ж контексті очевидно негативно впливає й руйнація системи відеофіксації порушень правил дорожнього руху на територіях, які перебуває у тимчасовій окупації.

Підсумовуючи, зауважимо, що, по-перше, перелік викладених криміногенних та віктимогенних загроз не є вичерпним. По-друге, з точки зору кримінологічного прогнозування варто очікувати на збереження несприятливої криміногенної обстановки на деокупованих територіях у середньостроковій та довгостроковій перспективі, в тому числі й після Перемоги України у російсько-українській війні. У зв'язку з цим стабілізаційно-транзитивні стратегії протидії злочинності в умовах війни та перехідного постконфліктного періоду мають обов'язково містити комплекс інтенсивних заходів, спрямованих на послаблення дії означених чинників.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АГРОБІЗНЕСУ В УМОВАХ ВІЙНИ

Дуїнова Тетяна Василівна, д.е.н., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри державно правових дисциплін та міжнародного права Державний біотехнологічний університет

Військова агресія, яку розпочала Росія проти України в лютому 2022 р., завдала величезних збитків в усіх сферах життєдіяльності нашої країни, не став виключенням у цьому плані і агробізнес. Агропромисловий бізнес завжди відігравав одну з найважливіших ролей для вітчизняної економіки. До повномасштабного вторгнення рф протягом багатьох років українські підприємці посідали провідні позиції у світі серед експортерів аграрної продукції. Україна вільно експортувала нашу аграрну продукцію та щорічно готувала близько 400 мільйонів людей у цьому світі. На сьогодні збитки,

завдані агросектору України внаслідок активних бойових дій, обчислюються мільярдами доларів. Велика кількість посівних площ нині замінована або непридатна до використання через наслідки масованих бомбардувань, до частини земель немає доступу, ворог свідомо знищує склади та сільгосптехніку.

Сьогодні, зважаючи на вторгнення росії, український агробізнес працює в надскладних умовах і демонструє гнучкість та ефективність, але варто зазначити, що важливу роль у забезпеченні сприятливих умов функціонування агробізнесу в умовах воєнного стану відіграє політика держави у цій сфері. Підтримка і порятунок агробізнесу є пріоритетним завданням держави, яке поставлене на кількох рівнях: безпека, першочергові кроки і тривалі програми, спрямовані на відновлення і подальший розвиток галузі та належне нормативно правове регулювання.

У науковій доктрині агробізнес розглядається як складне та багатоаспектне поняття з точки зору як політики, економіки так і права. Досліджуючи концептуальні основи розвитку малого та середнього агробізнесу як об'єкта державного впливу, Дзядук Г. зазначає, що агробізнес – це сукупність відносин між учасниками аграрного ринку, процесів і технологій, пов'язаних із виробництвом, переробкою і реалізацією сільськогосподарської продукції, а також здійсненням інших видів діяльності, що приносить дохід, що задовольняє потреби конкретних споживачів і не суперечить існуючому законодавству.[1, с. 220]

На думку Єфремова І.І., Ломакіної І.Ю., аграрний бізнес – це особлива система економічних відносин в аграрному секторі розвинених країн внаслідок злиття аграрного, промислового й торгового капіталу в процесі поглиблення інтеграційних зв'язків між сільським господарством і промисловістю.[2, с. 284]

З правової точки зору, агробізнес визначається як діяльність, що здійснюється систематично з метою отримання прибутку в процесі виробництва, переробки, зберігання, транспортування й реалізації сільськогосподарської продукції та сировини. Такий вид діяльності об'єктивується у вигляді суспільних відносин. Надаючи відносинам між суб'єктами агробізнесу форми правових, держава наділяє цих суб'єктів правами та покладає на них відповідні обов'язки, забезпечуючи їх державним примусом. [3, с. 159].

Загалом, агробізнес це одна з найважливіших галузей економіки держави, що стосується первинної та життєзабезпечувальної галузі. Повномасштабна війна росії стала справжнім випробуванням для наших аграріїв, які попри усілякі небезпеки мусять працювати і будуть це робити і надалі, так як агробізнес це складний механізм пов'язаний певними термінами, процесами і технологіями, які не можна зупинити. Функціонування цієї галузі є стратегічно важливим для утримання економіки держави, і тому з боку держави повинні прийматися важливі рішення щодо

підтримки агробізнесу в умовах війни. Однією з визначальних форм державної підтримки агробізнесу є правове регулювання.

Правове регулювання агробізнесу являє собою систему правових норм приватного та публічного права. Ефективність державно-правового регулювання аграрного бізнесу можна визначити як результативну характеристику його дії, яка свідчить про здатність вирішувати відповідні соціально-правові проблеми.

З початку повномасштабної війни держава прийняла цілий ряд важливих законодавчих рішень щодо підтримки аграрного бізнесу. Були прийняті нормативно-правові акти, які полегшують діяльність аграрної сфери. Зокрема, 07 квітня 2022 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану» від 24 березня 2022 № 2145-IX.[4] Вказаним нормативно-правовим актом доповнено Земельний кодекс України пунктами 27 та 28 Перехідних положень, що регулюють земельні відносини під час дії воєнного стану. [5]

09 червня 2022 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану» від 12 травня 2022 № 2247-IX, що покликаний додатково спростити та забезпечити оперативне розміщення виробничих потужностей підприємств, які були переміщені з зони ведення бойових дій.[6]

17 березня 2022 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» від 15 березня 2022 № 2120-IX. [7] Податковий кодекс України доповнено положенням, відповідно до якого плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується. Така податкова пільга діє з 1 березня 2022 року по 31 грудня року, наступного за роком, у якому припинено або скасовано воєнний, надзвичайний стан.

Аналізуючи вище викладене можна констатувати, що вказаними нормативно правовими актами регламентовано ряд надзвичайно важливих питань у сфері ведення аграрного бізнесу, а саме: врегульовано спрощений порядок земельних відносин на період дії воєнного стану із забезпеченням інтересів орендодавців та орендарів; запроваджено можливість оперативного переміщення виробничих потужностей підприємств із зони бойових дій; встановлено податкові пільги; відновлено відшкодування ПДВ; забезпечено дієвість ефективного механізму кредитування; створено систему державних гарантій для позичальників (сільськогосподарських товаровиробників); спрощено певні регуляторні процедури тощо.

Повномасштабна війна докорінно змінила існуючі правила ведення аграрного бізнесу і зумовила необхідність оперативного втручання держави та внесення змін до чинного законодавства, які спрямовані на забезпечення

життєдіяльності та подальший його розвиток у післявоєнний період після нашої перемоги.

Список літератури:

1. Дзядук Г. Концептуальні основи розвитку малого та середнього агробізнесу як об'єкта державного впливу//Ефективність державного управління. – 2018. – вип. 2 (55). Ч. 2. – С. 219-226
2. Єфремова І.І., Ломакіна І.Ю. Організаційно-правові форми агробізнесу в Україні// Порівняльно-аналітичне право. - № 1. - 2020. – С. 282-286
3. Корнієнко Г. С. Агробізнес як правова категорія. Проблеми законності. 2019. - Вип. 147. С. 151–162.
4. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану» від 24 березня 2022 № 2145-IX//<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-20#Text>
5. Земельний кодекс України № 2768-III від 25.10.2001// Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст.27
6. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану» від 12 травня 2022 № 2247-IX // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2247-20#Text>
7. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» від 15 березня 2022 № 2120-IX.// <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20#Text>

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Іванова Ганна Сергіївна, доктор юридичних наук, доцент кафедри Державно-правових дисциплін та міжнародного права Державний біотехнологічний університет

24 лютого росія розпочала широкомасштабну агресивну війну яка стала справжнім випробуванням для аграріїв. Повномасштабне, підступне вторгнення росії, спричинило руйнування налагоджених роками процесів постачання продуктів, логістичних ланцюгів, блокування портів тощо. Окрім цього, багато посівних територій було заміновано, до частини немає